на зміцнення захисту прав людини, приведення правоохоронних структур держави відповідно до міжнародних стандартів. У нових умовах потрібно змінювати підходи, форми та методи роботи, зміцнювати зв'язки з населенням, громадськістю, формувати психологію, готувати кожного працівника до повсякденної роботи виключно на засадах ввічливого, доброзичливого та чуйного ставлення до людей [4, с.17].

Отже, в наукових працях академіка П.П. Михайленка міститься значний аналітичний масив інформації, присвячений обґрунтуванню пропозицій і рекомендацій щодо реформування міліції (поліції), які є актуальними в ході сучасних конституційних перетворень і можуть бути використані нинішнім керівництвом МВС України.

Список використаних джерел

1. Зелене світло реформі // Іменем Закону. – 23 жовтня 2014. – № 43. – С. 2.
2. Кривицький Ю. Верховенство права як принцип діяльності міліції: перспективи закріплення та реалізації в умовах реформування МВС України / Ю. Кривицький // Юридична Україна. – 2013. – № 8. – С. 8 – 13.
3. Калиновський В. Академік Петро Михайленко – засновник наукової школи історії органів внутрішніх справ України : [монографія] / В. Калиновський, К. Матвієнко. – К. : Нац. акад. внутр. справ, 2014. – 184 с.
4. Михайленко П. Поліція чи міліція? / П. Михайленко // Міліція України. – 2006. – № 12. – С. 16 – 17.

Крунь В. І. курсант 1 курсу ННІПФПСКМ НАВС;
Науковий керівник: Власенко В.П., в.о. доцента кафедри теорії держави та права НАВС, кандидат юридичних наук

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА – ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Забезпечення прав і свобод людини та громадянина обумовлене радикальними змінами в політичній, економічній та соціальній сферах українського суспільства. Концепція захисту цих прав повинна бути чітко сформована в науці і реалізована на практиці. За час незалежності України не достатньо вжито заходів щодо реалізації і гарантування цих прав та свобод на законодавчому рівні. Формування нового, європейського суспільства є просто неможливим без належного нормативного закріплення прав і свобод людини та громадянина.

Для того щоб підвищити дієвість роботи механізму соціально-правового захисту прав людини, потрібно вдосконалити, оновити правову базу з регулювання, захисту та поновлення прав і свобод людини. Також важливо поширювати серед населення інформацію про права і свободи, для кращої їх орієнтації в праві, підвищувати рівень правової культури громадян і правосвідомості всіх суб'єктів права, створення ефективних процедур поновлення порушених прав громадян [4].

У державі, яка позиціонує себе демократичною, соціальною, правовою, права і свободи людини та громадянина є найважливішою суспільною цінністю, а ефективність їх виконання, використання та дотримання залежить від рівня їх гарантованості і захищеності Конституцією. Конституція України створює широку юридичну основу для ефективної діяльності саме щодо забезпечення юридичних гарантій прав людини і громадянина.

У цьому контексті, вчений Є.В. Білозьоров зазначає, що ефективність правових гарантій прав і свобод людини залежить від Основного Закону та чинних нормативно-правових актів, правових принципів, здійснення конституційного контролю, а також від рівня виконання нормативних приписів державними органами та громадськими організаціями, які покликані створювати умови для реалізації прав і дотримання обов'язків громадянами. Правові гарантії прав і свобод особи, які формуються у громадянському суспільстві, залежать від інститутів демократії,

економічного становища держави, рівня правового виховання й культури населення, ефективного функціонування і взаємодії гілок державної влади. Роль і значення правових гарантій визначається тим, що вони створюють необхідні юридичні умови для перетворення закріплених у законодавстві прав і свобод людини та громадянина з можливостей на реальність [1, с. 27].

Важливим напрямком розвитку і вдосконалення правових гарантій є встановлення збалансованості правових засобів у забезпеченні правомірної реалізації прав та свобод людини.

Відповідно до ч. 2 ст. 3 Конституції України – права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави [4]. Така позиція є результатом тривалого становлення наукових, державно-правових поглядів, щодо визнання людини, її прав і свобод, законних інтересів пріоритетом правового та державного розвитку. Тому для того щоб побудувати правову державу, насамперед, потрібно пам’ятати, що гарантування прав і свобод людини є не лише ознакою такої держави, а й основною функцією, головним напрямком діяльності, що виражає соціальне призначення права та держави. Тобто, гарантування прав і свобод людини та громадянина носить не абстрактний, а конкретний зміст правової держави, що є метою усіх сфер державного управління.

Отже, зазначене демонструє актуальність твердження Р.Ф. Гринюка про те, що «Правова держава – це та держава, яка правом зобов’язана гарантувати й захищати права й свободи людини і громадянина» [2, с. 84].

Будуючи громадянське суспільство, недопустимо нехтування природними правами людини, не слід допускати порушення формально проголошених прав та свобод людини і громадянина. Важливе значення у недопущенні вищезазначеного належить правовим гарантіям реалізації прав і свобод людини та громадянина, дієвій, забезпеченій громадянським суспільством системі контролю та захисту їх прав і свобод.

В Україні функціонує близько 20 неурядових організацій, діяльність яких пов’язана з правами людини. Серед них – Український центр людини, Україно-Американське бюро захисту людини, Всеукраїнський комітет охорони прав людини, Українська секція міжнародного товариства прав людини та інші. Діяльність цих організацій надзвичайно важлива для забезпечення гарантій прав людини: вони здійснюють правову просвіту, здійснюють експертизу чинного законодавства України на предмет його відповідності міжнародним стандартам з прав людини, готують освітні програми з прав людини для різних спеціальних і професійних груп.

Таким чином, аналізуючи історичний досвід минулого і сучасну практику забезпечення прав і свобод людини та громадянина, можна зробити висновок про необхідність комплексного і системного втілення в життя основних засад громадянського суспільства з одночасним впровадженням в практику найважливіших положень правової держави. Тільки подолавши всі труднощі створення основ громадянського суспільства, становлення правової держави в Україні, можна підійти до реального розв'язання проблеми забезпечення прав і свобод людини та громадянина.

Список використаних джерел

1. Білозьоров Є. В. Правові гарантії захисту прав і свобод людини в Україні: реалії та проблеми [Електронний ресурс] // Адвокат. – 2009. – № 8. – С. 26-30. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/adv_2009_8_5.pdf
2. Гринюк Р. Ф. Ідея правової держави: теоретико-правова модель і практична реалізація. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2004. – 388 с.
3. Конституція України від 28 червня 1996 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua.
4. Гуренко, М. М. Розвиток політико-правової думки про гарантії прав і свобод людини та громадянина [Текст] : монографія; МВС України. Нац. акад. внутрішніх справ України. - К. : [б. и.], 2002. – 252 с.